«Заўсёды адчувала сябе побач з выбаршчыкамі»

Валянціна БЕГЕБА, дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па Пінскай выбарчай акрузе № 15:

— Вядома, для дэпутата парламента самай галоўнай справай з'яўляецца работа над законамі, іншымі словамі заканатворчая дзейнасць. Толькі ў 2023 годзе можна гаварыць пра 16 пасяджэнняў Палаты прадстаўнікоў, у якіх я прыняла ўдзел, пра 57 законапраектаў, прынятых у першым чытанні, 58 — у другім, у адным чытанні — 49, у тым ліку па ратыфікацыі міжнародных дагавораў, пагадненняў — 47, у двух чытаннях прынятыя тры законапраекты. Але гэта калектыўная праца. З яе вынікамі можна падрабязна азнаёміцца на электронных рэсурсах парламента.

У Палаце прадстаўнікоў з'яўляюся намеснікам старшыні камісіі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання, чарнобыльскай катастрофы. Давялося працаваць у складзе камісій, дэлегацый, рабочых груп. І ў гэтым кірунку зроблена нямала. Але зараз хачу сказаць пра іншае: увесь свой дэпутацкі тэрмін я адчувала цесную сувязь з акругай, з маімі выбаршчыкамі. Маю на ўвазе не толькі асабістыя прыёмы, прамыя лініі, пісьмовыя і вусныя звароты, якія даводзілася разглядаць. Хоць пералічанае таксама надзвычай важна. Кожны са зваротаў быў разгледжаны, іх аўтары атрымалі адказы, многае ўдалося вырашыць аператыўна.

На працягу склікання імкнулася заўсёды быць у курсе спраў сваёй акругі. Пры першай магчымасці ўдзельнічала ў рабоце сесій райсавета, у пасяджэннях райвыканкама. А яшчэ ішла ў навучальныя ўстановы, працоўныя калектывы, гаварыла з людзьмі. Вось, скажам, у нас, на Піншчыне, асабліва «баліць» тэма мінулай вайны. Страшныя падзеі адбываліся, калі гэты край аказаўся пад акупацыяй нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Яны ўчынілі сапраўдны тэрор мірнага насельніцтва і генацыд біблейскіх маштабаў. Дастаткова сказаць, што на Піншчыне было забіта больш людзей, чым пражывала ў горадзе да вайны. Паводле найноўшых даследаванняў, у рэгіёне карнікамі знішчана каля 72 тысяч людзей розных нацыянальнасцяў, у тым ліку ваеннапалонных. Сёння гэтаму ваеннаму злачынству беларускай дзяржавай удзяляецца асаблівая ўвага. Наш агульны абавязак — не дазволіць сцерці памяць пра загінулых ды нявінна забітых і не дапусціць паўтору чорных старонак гісторыі мінулага. Лічыла сваёй святой справай удзельнічаць ва ўсіх памятных мерапрыемствах. А яшчэ надзвычай важнай была размова на пазначаную тэму з маладымі людзьмі ў розных аўдыторыях. Размаўляла і бачыла водгук у іх вачах, адчувала, што зерне трапляе на добрую глебу. Зноў і зноў прыходжу да высновы, што ў нас добрая моладзь, з ёю трэба гаварыць на роўных, не баяцца любых пытанняў, у тым ліку і вострых. І гэта абавязак дэпутата любога ўзроўню.

Абавязкова трэба бываць там, дзе жывуць выбаршчыкі, асабліва калі гаворка ідзе пра сельскую акругу. У мінулым годзе мне давялося займацца пытаннем гандлёвага абслугоўвання малых населеных пунктаў раёна. Яшчэ раней ад грамадзян паступалі звароты-скаргі на недастатковы асартымент аўтакрам, на тое, што не заўсёды дакладна вытрымліваўся графік прыезду. Не раз даводзілася ўзнімаць гэтыя пытанні на розных узроўнях. Добра, што сітуацыя памянялася. Калі мы выехалі з кіраўніцтвам гандлёвай арганізацыі ў вёскі мінулай вясной, то пачулі ад людзей словы падзякі. Ды і на свае вочы ўбачылі прыстойны асартымент магазінаў на колах. З вяскоўцамі гаварылі таксама пра розныя аспекты жыцця. Асабліва сёння хвалюе людзей медыцынскае абслугоўванне, добра, што ў гэтым пытанні вялікіх нараканняў не было. Амаль усе жыхары невялікіх вёсак гаварылі аб міры як самай галоўнай каштоўнасці цяперашняга часу.

Думаю, што для дэпутата надзвычай важна ведаць і адчуваць, чым жывуць выбаршчыкі ў акрузе.

Запісала Святлана ЯСКЕВІЧ.
Фота сайта газеты «Пінскі веснік».

НА КАРЫСЦЬ ЛЮДЗЕЙ І МАЛОЙ РАДЗІМЫ

На працягу 14 гадоў Ніна Антонаўна ПУЧЫНСКАЯ з'яўляецца старшынёй Браслаўскага раённага Савета дэпутатаў, прыкладна столькі яна сумесна са старшынямі сельсаветаў займаецца добраўпарадкаваннем населеных пунктаў раёна.

На Браслаўшчыне дзевяць сельскіх Саветаў, на карце раёна каля 600 населеных пунктаў. Тэндэнцыя выміранне вёсак, як і ў іншых рэгіёнах краіны, прыйшла і сюды — амаль у трохстах пражываюць менш за пяць чалавек. Нягледзячы на тое, што Ніна Антонаўна актыўна займаецца добраўпарадкаваннем аграгарадкоў, маленькія аддаленыя вёскі таксама знаходзяцца ў полі яе зроку: пусціць грэйдар, падсыпаць дарогу да могілак, дапамагчы з ачысткай калодзежа. Тым больш што апошнім часам прыемна цешаць душу старшыні факты вяртання маладых сем'яў у бацькоўскія дамы.

Сёння ў большасці вёсак, дзе пражывае да дзесяці чалавек, фактычна не засталося сельскіх клубаў, дзе б вяскоўцы маглі бавіць час. А сабрацца ўсім разам, адзначыць святы народнага календара ці проста адпачыць хочацца. Таму на Браслаўшчыне прыдумалі добраўпарадкоўваць месцы грамадскага адпачынку з альтанкамі і лаўкамі, звычайна там, дзе жыхары чакаюць аўтакраму. Да кожнага такога мініпраекта падыходзяць рацыянальна: каб адным махам і хмызняк убраць, і камфортную пляцоўку стварыць. У вёсцы Дзірнічы таксама ўладкавалі такую, а наступным днём бабуля-актывістка там разбіла кветнік.

«Канешне, вялікую дапамогу нам аказваюць старэйшыны, без якіх паміж вяскоўцамі і органамі мясцовага самакіравання не было б такой эфектыўнай сувязі. У Вайнюнцах востра ўстала пытанне з вадой, выйшла са строю помпа. Дык вось старэйшына Святлана Ракель арганізавала людзей, разам сабралі сродкі і набылі новую. Цяпер вяскоўцы самі назіраюць за воданапорнай вежай», — расказвае Ніна Антонаўна.

Браслаўшчына неаднойчы становілася пераможцай абласнога конкурсу грамадзянскіх ініцыятыў, Опсаўскі сельсавет таксама нядаўна стаў лідарам. Ахрэмавіцкі і Відзаўскі былі ў ліку пераможцаў рэспубліканскага конкурсу па добраўпарадкаванні. Але і само кіраўніцтва раёна пад рэалізацыю найбольш цікавых праектаў мясцовых актывістаў вылучае сродкі з бюджэту. Так, у 2024 годзе ў сельсаветы плануюць накіраваць больш за 400 тысяч рублёў.

У аграгарадку Опса, які знаходзіцца на прыгранічны з Літвой і Латвіяй, мясцовыя ўлады стварылі інфраструктуру не горш за краявіды райцэнтра. Акрамя інфармацыйных стэндаў, акуратных туй, падсветкі, якая ўражвае дальнабойшчыкаў, тут у вяскоўцаў ёсць свая славутасць — помнік паравозу. Гэты аб'ект, які з'яўляецца копіяй старадаўняга транспарту, што звязваў Беларусь і Літву, вырабілі майстры з Відзаўскага каледжа. Тут у 1939 годзе перастала працаваць вузкакалейка, пазней разнеслі рэйкі, застаўся толькі насып, на які і паставілі гістарычную каштоўнасць, побач з якой сёння размяшчаецца сажалка з лілеямі.

Паравоз у аграгарадку Опса.

У вёсцы Пагошча стварылі зону адпачынку для дарослых і дзяцей, праект выйграў грант Віцебскай асацыяцыі мясцовага самакіравання, дадалі і асабістыя сродкі. Адметнасцю работы ў сваім раёне Ніна Антонаўна называе тое, што на ініцыятыву адгукаюцца талакой і працуюць на агульны вынік. Вось і пры добраўпарадкаванні дзіцячага гарадка значную падтрымку аказаў мясцовы СВК «Маяк Браслаўскі». Цяпер амаль у 600 тутэйшых жыхароў суседняй вёскі ёсць свая каляровая прастора з горкамі, альтанкай, а яшчэ да пляцоўкі вядзе цудоўны драўляны мост.

«Калі людзі зацікаўлены ў тым, каб зрабіць свой куток лепшым, вёскі будуць жыць. А органы мясцовага самакіравання павінны ўмець чуць і адгукацца на прапановы насельніцтва. Знойдуцца сродкі, час і сілы — было б толькі жаданне!» — усміхаецца Ніна Пучынская.

Аляксандра ГВОЗДЗЕВА.
Фота з адкрытых крыніц.

І гонар, і вялікая адказнасць

Своечасовая дапамога, падстаўленае плячо, суменне, цярпенне, разуменне, неабыякавасць да людзей, да жыцця ў сваёй вёсцы, раёне, вобласці, краіны ў цэлым... Без гэтага не можа адбыцца дэпутат, пераканана жыхарка Светлагоршчыны Таццяна СТУКАЧ.

Дырэктар Дуброўскай сярэдняй школы, дэпутат Светлагорскага райсавета Таццяна СТУКАЧ ушаноўвае вяскоўцаў падчас Дня вёскі ў Дуброве.

Таццяна Іванаўна — дэпутат Светлагорскага раённага Савета дэпутатаў.

У свой час была абрана дэпутатам у сваім сельсавеце, і вось ужо чатыры скліканні — у раённым Савеце дэпутатаў.

Па сваёй асноўнай дзейнасці народная абранніца — педагог. Таццяна Іванаўна ўсё сваё жыццё прысвяціла рабоце з вясковымі дзецьмі. Хутка 19 гадоў, як яна працуе на пасадзе дырэктара ясляў-сада — сярэдняй школы ў аграгарадку Дуброва. Выхоўваецца і вучыцца тут 118 дашкалят і школьнікаў. Гэта дзеці не толькі з Дубровы, але і з сямі суседніх вёсак.

Родны населены пункт Таццяны Іванаўны, дарэчы, — адзін з буйных у раёне. Тут жыве амаль 500 чалавек. На тэрыторыі — амбулаторыя, Дом культуры, бібліятэка. Аграгарадок — цэнтр буйной гаспадаркі «Дубрава-Агра», дзе працуе шмат мясцовых жыхароў.

— Асноўная праца і як дэпутата, і як кіраўніка ўстановы адукацыі — гэта ў тым ліку клопат пра сем'і, узаемадзеянне з усімі дзяржустановамі на вёсцы, кіраўніцтвам гаспадаркі. Разам выступаем з ініцыятывамі і прымаем непасрэдны ўдзел у іх ажыццяўленні. Працуем і вырашаем усе хвалюючыя пытанні. Не ўсё, безумоўна, удаецца хутка і станоўча вырашыць, але мы імкнёмся, не застаёмся раўнадушнымі да праблемных сітуацый, — адзначае Таццяна Стукач.

Дэпутат з радасцю зазначае, што цяпер у абласную праграму па добраўпарадкаванні дарог уключаны іх аграгарадок Дуброва. Якасць дарог — вельмі значнае для мясцовых жыхароў пытанне, якое, безумоўна, хвалюе людзей, і дэпутаты звяртаюць на гэта ўвагу. Раней з удзелам дэпутатаў у Дуброве вырашалі пытанне водазабеспячэння. Яно пакуль не вырашана на 100 %, але пабудавана і ўведзена ў эксплуатацыю станцыя абезжалезвання, і якасць вады палепшылася.

У Таццяны Стукач — багаты вопыт работы і ў складзе аглядальных камісій на тэрыторыі свайго сельсавета. Давялося ёй разбірацца і ў асабістых зваротах людзей, калі была патрэбна падтрымка, дапамога, у тым ліку сацыяльная, шматдзетным сем'ям, адзінокім пенсіянерам.

Таццяна Іванаўна згадвае, што за амаль 15 гадоў дзейнасці ў якасці дэпутата райсавета плён працы вялікі.

— Зроблена шмат, безумоўна, не толькі мной асабіста, але і пры падтрымцы многіх калег-дэпутатаў, нашых мясцовых жыхароў. Гэта і добраўпарадкаванне, развіццё сацыяльна значнай інфраструктуры, удзел ва ўсіх рэспубліканскіх, абласных, раённых акцыях, арганізацыя і правядзенне мноства мерапрыемстваў. Адзін з прыкладаў — штогод, вось ужо на працягу больш чым дзесяці гадоў, мы ў Дуброве арганізоўваем свята вёскі, — падзялілася дэпутат.

Менавіта Таццяна Іванаўна выступіла ініцыятарам правядзення такога надзвычай папулярнага мерапрыемства сярод сваіх землякоў.

— Свята вёскі адзначаем сапраўды масава. Прыязджаюць, збіраюцца і былыя, і сённяшнія жыхары аграгарадка. Далучаюцца і ўсе нашы сацыяльныя ўстановы: школа, амбулаторыя, Дом культуры, бібліятэка і калектыў нашай гаспадаркі. Ушаноўваем вяскоўцаў, якія паказваюць сябе ў працы, вылучаючы актыўнай грамадскай работай на карысць роднай вёскі. Штогод аб'яўляем шмат самых розных намінацый, узнагароджваем людзей. Ушаноўваем, у тым ліку, працоўныя дынастыі землякоў, якія працуюць на розных сферах, — шчыра дзякуе дэпутат вяскоўцам, што яны падтрымліваюць гэту традыцыю.

Наталля КАПРЫЛЕНКА.
Фота газеты «Светлагорскія навіны».